

Förenade målen C-468/10 och C-469/10

Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) och Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECMD)

mot

Administración del Estado

(begäran om förhandsavgörande,
som har hänskjutits av Tribunal Supremo)

”Behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46/EG — Artikel 7 f — Direkt effekt”

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 november 2011 I - 12186

Sammanfattning av domen

1. *Tillnärmning av lagstiftning — Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46 — Fullständig harmonisering — Uttömmande uppräknings av de fall då behandling av personuppgifter är tillåten*
(Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46, artikel 7)
2. *Tillnärmning av lagstiftning — Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46 — Villkor som måste vara uppfyllda för att en behandling av personuppgifter ska vara tillåten*
(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 8; Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46, artiklarna 5 och 7 f)

3. *Tillnärmning av lagstiftning — Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46 — Medlemsstaternas utrymme för bedömning — Omfattning*
(Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46, artikel 5)
4. *Tillnärmning av lagstiftning — Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46 — Villkor som måste vara uppfyllda för att en behandling av personuppgifter ska vara tillåten*
(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 8; Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46, artikel 7 f)
5. *Grundläggande rättigheter — Respekt för privatlivet — Skydd för personuppgifter — Begränsningar som kan tolereras enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna*
(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7, 8 och 52.1)
6. *Institutionernas rättsakter — Direktiv — Direkt effekt — Villkor*
(Artikel 249 tredje stycket EG; Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46, artikel 7 f)

1. Den harmonisering av medlemsstaternas lagstiftningar som eftersträvas med direktiv 95/46 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter är inte en minimi-harmonisering, utan leder till en i princip fullständig harmonisering. För att uppnå detta syftar direktivet till att säkerställa det fria flödet av personuppgifter samtidigt som en hög skyddsnivå för rättigheter och intressen garanteras för de personer som dessa uppgifter avser. I enlighet med detta syfte görs det i artikel 7 i direktivet en uttömmande uppräknings av de situationer när en behandling

av personuppgifter kan anses vara tillåten. Av detta följer att medlemsstaterna varken får foga ytterligare principer för tillåtligheten av behandlingen av personuppgifter till dem som nämns i artikel 7 i direktivet eller föreskriva ytterligare villkor som påverkar räckvidden av de principer som föreskrivs i nämnda artikel.

Denna tolkning motsägs inte av medlemsstaternas möjlighet enligt artikel 5 i

direktiv 95/46 att precisera på vilka villkor behandling av personuppgifter är tillåten. Det utrymme för skönsmässig bedömning som medlemsstaterna har enligt artikel 5 i direktivet får nämligen inte användas för att föreskriva ytterligare principer för tillåtligheten av behandlingen av personuppgifter än dem som räknas upp i artikel 7 i direktivet eller för att föreskriva ytterligare villkor som påverkar räckvidden av de principer som föreskrivs i nämnda artikel.

(se punkterna 29, 30, 32, 33, 35 och 36)

2. Artikel 7 f i direktiv 95/46 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för nationell lagstiftning, i vilken det – såsom villkor för sådan behandling av personuppgifter som är nödvändig för att tillgodose berättigade intressen hos den registrerade eller hos den tredje man eller de tredje män till vilka uppgifterna ska lämnas ut, när den registrerade inte har lämnat sitt samtycke – föreskrivs, förutom att den registrerades grundläggande fri- och rättigheter inte får åsidosättas, att uppgifterna ska finnas i källor tillgängliga för allmänheten, vilket kategoriskt och

generellt utesluter all behandling av uppgifter som inte finns i sådana källor.

Det följer nämligen för det första av ändamålet med detta direktiv – som är att säkerställa det fria flödet av personuppgifter samtidigt som det garanteras en hög skyddsnivå för rättigheter och intressen för de personer som dessa uppgifter avser – att det i artikel 7 i direktivet görs en uttömmande uppräknings av de situationer när en behandling av personuppgifter kan anses vara tillåten. Medlemsstaterna får följaktligen varken införa nya principer för tillåtligheten av behandlingen av personuppgifter eller föreskriva ytterligare villkor som påverkar räckvidden av de principer som föreskrivs i nämnda artikel. De får inte heller, med stöd av artikel 5 i direktivet, införa ytterligare principer för tillåtligheten av behandlingen av personuppgifter utöver dem som nämns i artikel 7 i direktivet eller föreskriva ytterligare villkor som påverkar räckvidden av de principer som föreskrivs i artikel 7.

Medlemsstaterna får för det andra föreskriva vägledande principer för den nödvändiga avvägning mellan de motstående rättigheterna och intressena som ska göras enligt artikel 7 f i direktivet. De får även beakta det faktum att allvaret i kränkningen av den registrerades grundläggande rättigheter som nämnda

behandling innebär kan variera beroende på om uppgifterna i fråga redan finns i källor tillgängliga för allmänheten. Om så inte är fallet, ska kränkningen anses vara allvarligare.

som påverkar räckvidden av en princip som avses i artikel 7 i direktivet, och, å andra sidan, de nationella åtgärder i vilka föreskrivs en precisering av en av dessa principer. Den första kategorin nationella åtgärder är otillåten. Det är endast när det gäller den andra kategorin nationella åtgärder som medlemsstaterna, enligt artikel 5 i direktivet, har ett utrymme för skönsmåssig bedömning.

Det rör sig emellertid inte längre om en precisering, om det i en nationell reglering utesluts att vissa typer av personuppgifter behandlas genom att det för dessa typer av uppgifter anges vad resultatet av avvägningen mellan de motstående rättigheterna och intressena blir, utan att tillåta ett annat resultat med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet.

(se punkt 35)

(se punkterna 29, 30, 32, 36 och 44–49 samt punkt 1 i domslutet)

3. Direktiv 95/46 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter innehåller regler som karaktäriseras av en viss flexibilitet och i vilka det i många fall överläts till medlemsstaterna att fastställa detaljerna eller att välja bland olika alternativ. Det finns således skäl att göra åtskillnad mellan, å ena sidan, de nationella åtgärder genom vilka det föreskrivs ytterligare villkor

4. I artikel 7 f i direktiv 95/46 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter föreskrivs två kumulativa villkor för att behandling av personuppgifter ska vara tillåten, nämligen dels att behandlingen av personuppgifterna måste vara nödvändig för ändamål som rör berättigade intressen hos den registeransvarige eller hos den tredje man eller de tredje män till vilka uppgifterna lämnas ut, dels att dessa intressen inte uppvägs av den registrerades grundläggande fri- och rättigheter. Det andra av dessa villkor förutsätter en avvägning mellan föreliggande motstående rättigheter och intressen, vilken i princip är beroende av de konkreta omständigheterna i det enskilda fallet. Inom ramen för denna avvägning åligger det den person eller institution som gör avvägningen att beakta betydelsen av den registrerades rättigheter enligt artiklarna 7

och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(se punkterna 38 och 40)

5. Rätten till respekt för privatlivet vad avser behandling av personuppgifter, vilken erkänns i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, omfattar varje uppgift som rör en fysisk person som är namngiven eller som på annat sätt kan identifieras. Det framgår emellertid av artiklarna 8.2 och 52.1 i stadgan att begränsningar på vissa villkor kan göras av denna rättighet.

(se punkt 42)

6. Då bestämmelser i ett direktiv med hänsyn till sitt innehåll är ovillkorliga och tillräckligt precisa, har enskilda alltid rätt att vid nationella domstolar åberopa dessa gentemot staten, antingen när staten har underlåtit att inom den föreskrivna fristen införliva direktivet med nationell rätt eller när staten felaktigt har införlivat direktivet. Detta är fallet med artikel 7 f i direktiv 95/46 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter. Den skyldighet som föreskrivs i artikel 7 f är ovillkorlig, även om medlemsstaterna har ett mer eller mindre stort utrymme för egen bedömning vad gäller genomförandet av vissa andra bestämmelser i direktivet i fråga.

(se punkterna 51, 52 och 55 samt punkt 2 i domslutet)